

Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης

Τ.Θ. 60060, 570 01 ΘΕΡΜΗ Τηλ. 2310-46 27 44 Fax: 463 455

2012-2018

Ἦχος α΄ Ἑωθινόν Β

ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄

Μάρκ. 16,1-8.

**Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ
ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΜΕ ΠΡΩΤΗ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΤΗ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ**

**Ἐνας λευκοντυμένος Ἄγγελος ἀναγγέλλει
στὶς μυροφόρες ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος καὶ
τίς ἀποστέλλει πρὸς τοὺς Μαθητὲς Του.**

**Ὁ πρῶτος λόγος, ἡ ἀρχὴ τοῦ κηρύγ-
ματος γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.**

**Ἡ πρώτη ἐπίσκεψη τῆς Μαγδαληνῆς
μέ τις ἄλλες Μυροφόρες στὸν τάφο τοῦ Ἰ-
ησοῦ γιὰ νὰ Τὸν ἀλείψουν μέ μῦρα, τό
πρωί τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος.
Βρίσκουν τὸν τάφο κενό καὶ ἓνα νεανίσκο**

λευκοντυμένο, ο οποίος αναγγέλλει σ' αὐτές τήν Ἀνάσταση καί τίς στέλνει νά πούν στούς Μαθητές του καί στόν Πέτρο, ὅτι ἠγγέρθη ὁ Κύριος καί νά τούς ὑπενθυμίσουν ὅτι θά τούς περιμένῃ στή συνάντησή πού ὁ Διδάσκαλος εἶχε ὀρίσει νά κἀνῆ μαζί τους στή Γαλιλαία, πρὶν ἀκόμη ἀπό τά πάθη Του.

1 **Δ**ιαγενομένου τοῦ Σαββάτου

Ὅταν πέρασε τό Σάββατο,

Μαρία ἡ Μαγδαληνή

καί Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καί Σαλώμη
ἠγόρασαν ἀρώματα

ἵνα, ἐλθοῦσαι, ἀλείψωσι τόν Ἰησοῦν.

ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή καί ἡ Μαρία, ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου, καί ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα γιά νά πᾶνε ν' ἀλείψουν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

2 **Καί λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων**

ἔρχονται ἐπί τό μνημεῖον,

ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

Καί πολύ πρωΐ τήν ἐπόμενη ἡμέρα μετὰ τό Σάββατο μόλις ἀνέτειλε ὁ ἥλιος, ἦρθαν στό μνημα.

3 **Καί ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·**

- Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τόν λίθον

ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

Ἐλεγαν μεταξύ τους: Ποιός θά μᾶς
κυλήσει τήν πέτρα ἀπό τήν εἴσοδο τοῦ
μνήματος;

4 **Καί ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν
ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος·**

ἦν γάρ μέγας σφόδρα·

Μόλις ὅμως κοίταξαν πρὸς τὰ κει,
παρατήρησαν ὅτι ἡ πέτρα εἶχε κυλήσει
ἀπό τόν τόπο της. Ἦταν δέ πάρα πολύ
μεγάλη.

5 **καί εἰσελθοῦσαι εἰς τό μνημεῖον,
εἶδον νεανίσκον**

**καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς,
περιβεβλημένον στολήν λευκήν
καί ἐξεδαμβήθησαν.**

Μόλις μπῆκαν στό μνήμα εἶδαν ἓνα **νέο** μέ
λευκή στολή νά κάθεται στά δεξιά, καί
τρόμαξαν.

6 **Ὁ δέ λέγει αὐταῖς·
Μή ἐκθαμβεῖσθε.**

Αὐτός ὅμως τούς εἶπε: Μήν τρομάζετε.

**Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν,
τόν ἐσταυρωμένον·**

Τόν Ἰησοῦ ζητᾶτε ἀπό τήν Ναζαρέτ, τό
σταυρωμένο.

ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε·

ἶδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν·

Ἀναστήθηκε. Δέν εἶναι ἐδῶ. Νά καί τό
μέρος ὅπου Τόν εἶχαν βάλει.

7 ἄλλ' ὑπάγετε
εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
καί τῷ Πέτρῳ

Πηγαίνετε τώρα καί πείτε στους μαθητές
του καί στον Πέτρο:

ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τήν Γαλιλαίαν
ἐκεῖ αὐτόν ὕψεσθε, καθώς εἶπεν ὑμῖν.

"Πηγαίνει πρὶν ἀπό σᾶς στήν Γαλιλαία
καί σᾶς περιμένει· ἐκεῖ θά Τόν δῆτε, ὅπως
σᾶς εἶπε."

8 Καί ἐξελθοῦσαι ταχύ
ἔφυγον ἀπό τοῦ μνημείου·

Αὐτές βγῆκαν κι ἔφυγαν γρήγορα ἀπό τό
μνημα

εἶχε δέ αὐτάς τρόμος καί ἔκστασις
γεμᾶτες τρόμο καί δέος

καί οὐδενί οὐδέν εἶπον·
ἐφοβοῦντο γάρ.

καί σέ κανέναν δέν εἶπαν τίποτε, γιατί
ἦταν φοβισμένες.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β΄

Τόν λίθον θεωρήσασαι
ἀποκεκυλισμένον

Μόλις τό λίθο εἶδανε
νάν' ἀποκυλισμένος

αἱ μυροφόροι ἔχαιρον·
εἶδον γάρ νεανίσκον

οἱ Μυροφόρες χάρηκαν
γιατ' εἶδαν ἓνα Νέο

καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ·
καὶ αὐτός ταύταις ἔφη·
νά κάθεται μέσ' στόν Τάφο
καὶ σ' αὐτές νά μιλάη!

Ἰδοῦ Χριστός ἐγήγερται·
εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ
τοῖς μαθηταῖς·

Δεῖτε! Ὁ Χριστός σηκώθηκε
πᾶτε πεῖτε στόν Πέτρο,
στούς Μαθητές·

Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας!
Στό βουνό νά πᾶτε τῆς Γαλιλαίας!
ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται,
ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.
Ἐκεῖ θά σᾶς ἐμφανιστῇ
ὅπως σᾶς τό προεῖπε!

Θεοτοκίον

Ἄγγελος μέν ἐκόμισε
τῇ Παρθένῳ τό «χαῖρε»
Ὁ Ἄγγελος μέν ἔφερε
στήν Παρθένο τό «Χαῖρε»,
πρό Σῆς Χριστέ, συλλήψεως,
ἄγγελος δέ τόν λίθον
ἐκύλισέ Σου τοῦ τάφου·
προτοῦ ἀκόμη συλληφθῆς!
Ἄγγελος καί τό λίθο
ἐκύλισε ἀπ' τόν Τάφο!
Ἄντί λύπης ὁ μέν γάρ
χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα,

ὁ δὲ ἀντί θανάτου

Σέ χορηγόν

Ἄντι τῆς λύπης, σύμβολα

χαρᾶς ἔφερ' ὁ ἕνας.

Ὁ ἄλλος γιά τό θάνατο

Σέ Δωρητή

τῆς ζωῆς κηρύττων καί μεγαλύνων

τῆς ζωῆς, κηρύττει Σε καί δοξάζει!

καί λέγων τήν ἀνάστασιν

γυναιξί καί τοῖς μύσταις.

Καί λέει τήν Ἀνάσταση

στίς γυναῖκες καί φίλους!

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ Β΄

Ἦχος 6΄

Μετά μύρων προσελθούσαις
ταῖς περί τήν Μαριάμ γυναιξί

Ὅταν οἱ γυναῖκες

πού ἦταν μαζί μέ τή Μαρία

πήγανε μέ μύρα στόν Τάφο

καί διαπορουμέναις

πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἔφετοῦ,

καί ἐνῶ ἀποροῦσαν

πῶς θά μποροῦσαν νά ἐπιτύχουν

αὐτό πού ποθοῦσαν,

ὥράθη ὁ λίθος μετηρμένος!

εἶδαν τό λίθο μετακινημένο!

Καί θεῖος νεανίας

καταστέλλων τόν θόρυβον

αὐτῶν τῆς ψυχῆς·

Κι ἕναν Ἄγγελο νά καθησυχάζη
 τήν ψυχική τους ταραχή!
 Ἠγέρθη γάρ φησίν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος·
 Ἄναστήθηκε τούς λέει Ἰησοῦς ὁ Κύριος!
 Διό κηρύξατε τοῖς κήρυξιν Αὐτοῦ
 μαθηταῖς
 εἰς τήν Γαλιλαίαν δραμεῖν
 Γι' αὐτό κηρύξετε
 στούς κήρυκες Μαθητές Του
 νά τρέξουνε στή Γαλιλαία
 καί ὄψεσθαι Αὐτόν
 ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν
 ὡς ζωοδότην καί Κύριον.
 καί νά Τόν δοῦν
 ἀναστημένο ἐκ νεκρῶν!
 ὡς Ζωοδότην καί Κύριον!

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
 ὑπό τῶν Ἰουδαίων
 καί στρατιωτῶν φυλασσόντων
 τό ἄχραντόν Σου σῶμα,
 Ἐνῶ ὁ λίθος σφραγίστηκε
 ἀπό τούς Ἰουδαίους,
 καί στρατιῶτες ἐφύλαγαν
 τ' ἀμόλυντό Σου Σῶμα,
 ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,
 δωρούμενος τῷ κόσμῳ τήν ζωήν.
 τήν τρίτη μέρα ἀναστήθηκες, Χριστέ,
 χαρίζοντας στόν κόσμο τή ζωή!

Διά τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων Σοι Ζωοδότα·

Διά τοῦτο τῶν οὐρανῶν οἱ Ἄγγελοι
Σοῦ ἔψελναν, Ζωοδότα!

Δόξα τῇ ἀναστάσει Σου Χριστέ·
δόξα τῇ Βασιλείᾳ Σου·
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου,
μόνε Φιλάνθρωπε.

Δοξάζομέ Σε, ἀναστημένε Χριστέ!
Δοξάζομε Σε, Βασιλέα Μας!
Δοξάζομε τά ἔργα Σου,
μόνε Φιλάνθρωπε!

Θεστοκίον.

Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου Σοι,
Παρθένε, τό Χαῖρε,

Ὅταν ὁ Γαβριήλ Σέ προσφώνησε
«Παρθένε, Χαῖρε!»

σύν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο

ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης,

μέσα Σου μέ τή φωνή

ἔπαιρνε σάρκα ὁ Δεσπότης τοῦ κόσμου,

ἐν Σοί τῇ ἀγία κιβωτῷ,

ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ,

σέ Σένα τήν Ἁγία Κιβωτό

πού εἶπε ὁ δίκαιος Δαβίδ!

Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν,
βαστάσασα τόν Κτίστην Σου.

Ἀναδείχτηκες Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν
καθώς ἐβάσταξες τόν Κτίστη Σου!

Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν Σοί,
 δόξα τῷ προελθόντι ἐκ Σοῦ,
 δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς
 διὰ τοῦ τόκου Σου.

Δοξάζουμε Αὐτόν
 πού εἰσηλθε καί κατοίκησε μέσα Σου!
 Δοξάζουμε Αὐτόν πού προῆλθε ἀπό Σέ!
 Δοξάζουμε Αὐτόν πού μᾶς ἐλευθέρωσε
 μέ τή Γέννα Σου.

Τό πρῶτο Θεοτοκίο τοῦ ἤχου

Δόξα. Καί νῦν

Τήν παγκόσμιον δόξαν,
 τήν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν,
 καί τόν Δεσπότην τεκοῦσαν,
 τήν ἐπουράνιον πύλην,
 ὑμνήσωμεν!

Τή δόξα ὅλου τοῦ κόσμου
 πού σπάρθηκε ἀπό ἄνθρωπο
 μά γέννησε τό Δεσπότη,
 τήν πύλη τοῦ οὐρανοῦ,
 ἄς ὑμνήσωμε!

**Μαρίαν τήν Παρθένον,
 τῶν Ἀσωμάτων τό ἄσμα
 καί τῶν πιστῶν τό ἐγκαλλώπισμα!**

Τήν Παρθένο Μαρία,
 πού εἶναι τῶν Ἀσωμάτων τό τραγοῦδι
 καί τῶν πιστῶν
 τό ὑπέρλαμπρο «καύχημα!

Αὕτη γάρ ἀνεδείχθη οὐρανός
καί ναός τῆς Θεότητος!

Αὕτῃ ἀναδείχτηκε οὐρανός
καί Ναός τῆς Θεότητος!

Αὕτη τό μεσότειχον
τῆς ἔχθρας καθελοῦσα
εἰρήνην ἀντεισῆξε

καί τό βασίλειον ἠνέωξε.

Αὕτῃ γκρέμισε τό μεσότοιχο
πού χωρίζε ἀπό τό Θεό τούς ἀνθρώπους,
ἔφερε ἀνάμεσά τους τήν εἰρήνην
καί ἄνοιξε τή πύλη τῆς Βασιλείας

Ταύτην οὖν κατέχοντες
τῆς πίστεως τήν ἄγκυραν,
ὑπέρμαχον ἔχομεν
τόν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα Κύριον.

Αὐτήν ἐμεῖς κατέχομε,
τῆς πίστεώς μας ἄγκυρα,
κι ἔχομε Ὑπερασπιστή μας,
τόν ἐξ Αὐτῆς γεννηθέντα Κύριο!

Θαρσείτω τοῖνον,
θαρσείτω λαός τοῦ Θεοῦ·
Ἔχε λοιπόν θάρρος!

Κουράγιο, Λαέ τοῦ Θεοῦ!

Καί γάρ Αὐτός
πολεμήσει τούς ἐχθρούς
ὡς παντοδύναμος.

Γιατί Αὐτός
θά πολεμήσει τούς ἐχθρούς
καί εἶναι Παντοδύναμος!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκειμένον. Ἦχος α'. Ψάλμος 32.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς.

Ἄγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

**Πρός Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα (1, 1-7, 11, 15-18. 2, 1-9) 2, 10-16.**

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐρμηνεύει τήν ἀποστολή του καί ἐξηγεῖ τή θεωρητική καί πρακτική οὐσία τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖο **παρέλαβε ἀπό τόν Χριστό καί κήρυττε στόν κόσμο:** Ἡ ἀποστολή του λοιπόν ὡς εὐαγγελιστοῦ καί κήρυκος τῆς σωτηρίας εἶναι νά προαναγγέλλη τήν Δικαιοκρασία τοῦ Θεοῦ! Νά κηρύττη ὅτι ὁ Θεός ἔχει ὀρίσει ἡμέρα κατὰ τήν ὁποίαν θά κρίνη τόν κόσμο καί καλεῖ τούς ἀνθρώπους νά προετοιμαστοῦν μέ τή ζωή τους, ὥστε νά ἀποφύγουν τήν τιμωρία τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ καί νά κληρονομήσουν τή Βασιλεία Του.

Τό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας
μέ τίς Βιβλικές περιχοπές πού

«ἀναγινώσκει»

τῆ Β΄ Κυριακῆ τοῦ Ματθαίου.

Ὁ Κύριος ἐρωτᾷ καί προσκαλεῖ!
Ποιοί θά γίνουν Ἀπόστολοί Μου;

- 1,1 Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Ὁ Παῦλος, δούλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
κλητὸς ἀπόστολος
ποὺ τὸν κάλεσε ὁ Θεὸς νὰ γίνει
ἀπόστολος
ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ
καὶ τὸν ξεχώρισε γιὰ νὰ διαδώσει τὸ
εὐαγγέλιο
- 2 ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν
Αὐτοῦ
ἐν γραφαῖς ἀγίαις περὶ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ
πού εἶχε προαναγγείλει ὁ Θεὸς μὲ τοὺς
προφῆτες Του στὶς ἀγίες Γραφές **σχετι-
κά μὲ τὸν Υἱό Του.**
- 15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον
καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ
εὐαγγελίσασθαι.
Καὶ γι' αὐτὸ ἔχω τὴν ἐπιθυμία νὰ κη-
ρῶξω τὸ εὐαγγέλιο καὶ σὲ σᾶς στὴν
Ῥώμῃ.
- 16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ

Γιατί δὲν ντρέπομαι πὺ κηρύττω τὸ
εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ,
δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν
εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύο-
ντι,

ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι δύναμη Θεοῦ,
ποῦ σώζει καθέναν ποῦ πιστεύει,

Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι.

πρῶτα τὸν Ἰουδαῖο καὶ ὕστερα τὸν
εἰδωλολάτρη.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ
ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται

Γιατί μέ τό εὐαγγέλιο φανερώνεται ὅτι
ὁ Θεὸς δικαιώνει τὸν ἄνθρωπο,

ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται:

ἄρκει αὐτὸς νὰ πιστέψη ὁλοκληρωτικὰ
στὸ Θεὸ ὅπως λέει καὶ ἡ Γραφή:

ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

«Ὁ δίκαιος διὰ τῆς πίστεώς του θὰ ζή-
σει.»

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ'
οὐρανοῦ

Διότι ἀναμένεται νὰ φανερωθῇ ἡ ὀργὴ
τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ

ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν
ἀνθρώπων

γιὰ νὰ τιμωρήσῃ κάθε ἀσέβεια καὶ
ἀδικία τῶν ἀνθρώπων,

τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων.

πού με τὰ ἄδικα ἔργα τοὺς συγκαλύπτουν τὴν ἀλήθεια } ...

- 10 Δόξα δέ καί τιμὴ καί εἰρήνη παντί τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.¹

Ἀντίθετα, δόξα, τιμὴ καί εἰρήνη προσμένουν ὅποιον ἐργάζεται τὸ καλὸ, πρῶτα τὸν Ἰουδαῖο ἀλλὰ καί τὸν ἐθνικὸ.

- 11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρά τῷ Θεῷ.

Διότι ὁ Θεὸς δὲν διακρίνει πρόσωπα.

- 12 Ὅσοι γάρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται:

Ὅσοι λοιπόν ἡμάρτησαν χωρὶς νὰ ξέρουν τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ, θὰ καταδικαστοῦν χωρὶς τὸ νόμο.

καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται.

Ἐνῶ ὅσοι ἡμάρτησαν γνωρίζοντας τὸν νόμο θὰ δικαστοῦν μὲ βάση τὸν νόμο.

- 13 Οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρά τῷ Θεῷ,

Διότι στὸ θεϊκὸ δικαστήριον δὲν δικαιώνονται ὅσοι ἀπλῶς ἄκουσαν τὸν νόμο

¹ Ἀλλαγὴ ζωῆς. Πρακτικὴ συνέπεια τῆς ἀποδοχῆς, εἰλικρινῆς ἐκφράση τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ Χριστιανοῦ.

**ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου
δικαιωθήσονται.**

ἀλλὰ μόνον ὅσοι τήρησαν τὸν νόμο.

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα
φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ,

Διότι ὅταν ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὸν
νόμο τοῦ Θεοῦ ἐκτελοῦν ἀπὸ τὴν φύση
τους τὰ ἔργα ποὺ ὁ νόμος ὀρίζει,

**οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες
ἑαυτοῖς εἰσι νόμος.²**

αὐτὰ τὰ ἔθνη παρόλο ποὺ δὲν γνωρίζουν
τὸν νόμο, τὰ ἴδια εἶναι νόμος γιὰ τὸν ἑαυτό
τους.

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου
γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,

Αὐτοὶ ἐπιδεικνύουν τὸ ἔργο τοῦ νόμου
γραμμένο μέσα στὶς καρδιές τους

**συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως
καθὼς ἡ συνείδησή τους συμμαρτυρεῖ καὶ
τοὺς φανερώνει τὸ σωστό,**

**καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν
κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων,
τὴν ὥρα ποὺ μέσα τους ἄλλοι λογισμοὶ
κατηγοροῦν καὶ ἄλλοι ἀπολογοῦνται.**

16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεός
τά κρυπτά τῶν ἀνθρώπων
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν Μου

² Πράττουν κατὰ συνείδησιν! Φωτίστε τὴν συνείδησή σας
μὲ τὸ φῶς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ - τῆς θείας γνώσεως. Μελέ-
τη, προσευχή καὶ πράξις ἀγάπης καὶ ἱεραποστολῆς.

διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.³

Ἔορα αὐτὰ θὰ γίνουσι τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θὰ κρίνει τὰ μυστικά τῶν ἀνθρώπων, σύμφωνα μὲ τὸ εὐαγγελίό μου.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος α΄. Ψαλμός 17.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ο Θεός, ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί.
καὶ ὑποτάξας λαούς ὑπ' ἐμέ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως
καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ,
τῷ Δαυΐδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Αγαπήσω Σέ, Κύριε ἡ ἰσχύς μου.
Κύριος στερέωμά μου
καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλάνθρωπε Δέσποτα,

³ Ἡ οὐσία τοῦ Εὐαγγελίου! Ὁ Θεὸς θὰ κρίνη τοὺς ἀνθρώπους.

τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
διάνοιζον εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου
κηρυγμάτων κατανόησιν.

Ἐνδες ἡμῖν καί τόν τῶν μακαρίων Σου
ἐντολῶν φόβον,
ἵνα, τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας
πάσας καταπατήσαντες
πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν,
πάντα τά πρός εὐαρέστησιν τήν Σήν
καί φρονούντες καί πράττοντες.
Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός
τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί
καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ Β' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, 4,18-23.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀρχίζει
τό ἔργο Του: Καλεῖ κοντά Του μαθητές
γιά νά τούς καταρτίσῃ Ἀποστόλους,
στούς ὁποίους θά ἀναθέσῃ τήν ἐκπροσώ-
πησή Του καί τή συνέχιση τῆς ἀποστο-
λῆς Του στόν κόσμον, νά κηρύττουν τό

Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. «Καθώς ἀπέσταλκέ Με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ ἀπέστειλα ὑμᾶς...» Ἡ κλήση μας. Ἀφήσαμε τὰ πάντα; Ἀκολουθοῦμε τὸν Χριστό;

- 18 **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας
 Ἐκεῖνο τὸν καιρό, καθὼς ὁ Ἰησοῦς περπατοῦσε στὴν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας,
 εἶδε δύο ἀδελφούς,
 Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον
 καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 εἶδε δύο ἀδέλφια, τὸ Σίμωνα πού τὸν ἔλεγαν καὶ Πέτρο, καὶ τὸν ἀδελφὸ τοῦ τὸν Ἀνδρέα,
 βάλλοντας ἀμφίβληστρον
 εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·
 νὰ ρίχνουν τὰ δίχτυα στὴ λίμνη, γιατί ἦταν ψαράδες.
- 19 **καὶ λέγει αὐτοῖς**· - Δεῦτε ὀπίσω Μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.
 Καὶ τοὺς λέει· - Ἀκολουθήστε Με καὶ Ἐγὼ θὰ σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων.
- 20 **Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίχτυα ἠκολούθησαν Αὐτῷ.**
 Κι αὐτοὶ ἀμέσως ἄφησαν τὰ δίχτυα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.
- Καὶ προβάς ἐκεῖθεν**
- 21 **εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς,**

Προχωρώντας πιά πέρα από κεῖ, εἶδε δύο
ἄλλους ἀδελφούς,

Ἰάκωβον τόν τοῦ Ζεβεδαίου

καί Ἰωάννην τόν ἀδελφόν αὐτοῦ,

τόν Ἰάκωβο, γιό τοῦ Ζεβεδαίου καί τόν
ἀδελφό του τόν Ἰωάννη,

ἐν τῷ πλοίῳ

μετά Ζεβεδαίου τοῦ πατρός αὐτῶν

στό ψαροκάϊκο μαζί μέ τόν πατέρα τους,
τό Ζεβεδαῖο

καταρτίζοντας τά δίχτυα αὐτῶν

καί ἐκάλεσεν αὐτούς.

νά τακτοποιοῦν τά δίχτυα τους. Καί τούς
κάλεσε κι αὐτούς.

22 **Οἱ δέ εὐθέως**

ἀφέντες τό πλοῖον καί τόν πατέρα

ἠκολούθησαν Αὐτῷ.

Αὐτοί ἄφησαν ἀμέσως τό καΐκι καί τόν
πατέρα τους καί Τόν ἀκολούθησαν.

23 **Καί περιῆγεν ὅλην τήν Γαλιλαίαν**

ὁ Ἰησοῦς

διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν

Ὁ Ἰησοῦς περιόδευε ὅλη τή Γαλιλαία, καί
δίδασκε στίς συναγωγές τους,

καί κηρύσσων

τό εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας⁴

⁴ Ὁ Χριστός ἔφερε τό Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ. «Ἐγώ δέδωκα
αὐτοῖς τόν λόγον ὃν ἔδωκάς μοι» καί αὐτοί στούς ἄλλους:
«καί ἐτέρους διδάξαι».

καί κήρυττε τό χαρμόσυνο μήνυμα γιά τόν
ἐρχομό τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
καί θεραπεύων πᾶσαν νόσον
καί πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
καί γιάτρευε κάθε ἀσθένεια καί κάθε
ἀδυναμία ἀνάμεσα στό λαό.